

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1721200158
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1721200158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. K., Z. XX.XX.XXXX T. K. K., Z. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, so sídlom: Moyzesova 2, Pezinok, deti rodičov: A. B., Z. XX.XX.XXXX, B.: P. O. XXX, B., zastúpená JUDr. Alexandra Karlíková, advokátka, so sídlom: Blatnícka 3, Bratislava, a P. K., Z. XX.XX.XXXX, B. O. XX, L. Q., zastúpený Synergy Lawyers - advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom: Gessayova 2473/25, Bratislava, IČO: 51 796 562, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 1. apríla 2021, č. k. 12P/9/2021-212, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok, zo dňa 1. apríla 2021, č. k. 12P/9/2021-212, p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 1. apríla 2020, č. k. 12P/9/2021-212 zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú A. zo sumy 170,- eur mesačne, na sumu 85,- eur mesačne a na maloletú K. zo sumy 130,- eur mesačne, na sumu 65,- eur mesačne. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 29.01.2021 žiadal otec o zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej A. zo sumy 170,- eur mesačne na sumu 85 eur mesačne a k maloletej K. zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 65,- eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom OS Pezinok sp. zn. 12P/8/2020 zo dňa 23.07.2020 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sú maloleté dcéry zverené do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí 170,- eur a 130,- eur. Momentálne je nezamestnaný, pracoval v oblasti hotelierstva, ktorá je jednou z najviac postihnutých pandemiou koronavírusu. Jeho majetkové pomery sa od vydania rozsudku rapídne zhoršili. Okrem príspevkov od rodičov a občasných nepravidelných príjmov nemá žiaden relevantný príjem. Situácia na trhu práce vinou ochorenia COVID-19 tiež nie je ideálna. Všetky príjmy používa na platbu výživného. Peniaze, ktoré mu ostanú, ani zďaleka nepostačujú na úhradu jeho ostatných nevyhnutných výdavkov. Preto sa aktuálne dostáva do existenčných problémov. Na pojednávaní otec uviedol, že na podanom návrhu trvá z dôvodov, ktoré uviedol v písomnom návrhu a na pojednávaní. Matka uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí. Kolízny opatrovník odporučil súdu návrh otca v celom rozsahu zamietnuť s tým, že znižovanie výživného nie je v záujme maloletých detí.

2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s rodnými listami maloletých detí, rozpisom mesačných nákladov na maloleté deti, rozpisom nákladov na bývanie, rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P 8/2020-134 zo dňa 23.07.2020, dokladmi osvedčujúcimi

náklady na bývanie a životné náklady otca, potvrdeniami o zdravotnom stave otca, obsahom spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P 8/2020, ako i ďalšími dôkazmi, ktoré súvisia s prejednávanou vecou a zistil nasledovný skutkový stav vo veci. Maloleté deti sa narodili z mimomanželského vzťahu, otcovstvo bolo uznané na matrike. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P 8/2020-134 zo dňa 23.07.2020 boli v rámci rodičovskej dohody maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí výživným mesačne v sume 170,- eur na A. a 130,- eur na K.. V čase poslednej úpravy výživného 09/2020 otec nebol zamestnaný, mal prisľúbenú prácu, ale nenaplnilo sa to. Pomáhali mu finančne rodičia, prispievali mu sumou cca 400,- eur mesačne. V tom čase otec splácal hypotekárny úver mesačne 250,- eur, iné vyživovacie povinnosti otec nemal. Na pojednávaní otec uviedol, že od poslednej úpravy výživného v septembri 2020 nezmenil osobný stav, nepribudli mu ďalšie vyživovacie povinnosti. Je slobodný, dobrovoľne nezamestnaný, je vlastníkom 5 izbového rodinného domu, spláca hypotéku 47.000,- eur, mesačné splátky - 177,- eur, električka - 37,- eur a plyn - 38,- eur. S deťmi sa už 3 mesiace nestretol. Rodičia otca mu finančne vypomáhali sumou 400,- eur do 01/2021, kedy mu povedali, že má svoj život, má sa sám starať. Jeho rodičia sú ešte zamestnaní. Otcovi pribudli pôžičky, ktoré má požičané od jeho známych. Keďže bol v omeškaní so plátkami v banke, nevzťahuje sa na neho možnosť o odložení splátok v banke. V súčasnosti nemá prácu, má sľúbené od bývalého zamestnávateľa, že keď sa uvoľnia opatrenia s Covid 19 zamestná ho za plat 1.000,- eur. Otec uviedol, že bol na pohovore vo firme, kde mu povedali, že môže zarobiť 600,- eur brutto, čo by mu nevyriešilo situáciu, nakoľko výdavkov má viac. Od priateľov má momentálne požičaných cca 2.000,- eur, chodí pracovať na dohodu k bývalému zamestnávateľovi hotel Kormorán, má dohodu na 200,- eur mesačne, nechodí každý deň do práce. Brigádnicky si privyrába, chodí vypomáhať vždy, keď sa dá. Príjem z tejto činnosti je 5,- - 10,- eur, rýľuje záhrady a je to nepravidelný príjem. Otec má 29 rokov, nemá žiadne zdravotné, ani pracovné obmedzenia. Otec mal hlavný pracovný pomer v Kormoráne do roku 2019, robil tam 2 roky. Pracovný pomer skončil výpoveďou. Odstupné nedostal a na úrade práce bol zaevidovaný, poberal dávky v nezamestnanosti cca 300,- eur mesačne za obdobie od 1.1.2019 do 1.7.2019. V období keď pracoval, bol jeho príjem 700,- eur netto. Matka na pojednávaní uviedla, že od poslednej úpravy výživného nezmenila osobný stav, nepribudli jej ďalšie vyživovacie povinnosti. Býva s deťmi a partnerom, ktorý je slobodný, nemá deti, v jeho rodinnom dome je zamestnaný ako vedúci kovovýroby. Partner matky spláca hypotekárny úver na rodinný dom, matka prispieva na bývanie 110,- eur. Matka je zamestnaná ako skladníčka v spol. s.r.o. Dedoles Pezinok, jej príjem bol reálne cca 600,- eur netto, 3. mesiac je na pandemickej OČR a príjem má cca 400,- eur, poberá rodinné prídavky a daňový bonus. Otec má dlh na výživnom od 02/2021, uhrádza výživné v sume 150,- eur na obe deti. S deťmi sa nestretáva, naposledy ich videl po Vianociach. Matka nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, okrem osobného motorového vozidla zn. Citroen. Maloletá A. je vo veku 7,5 roka, je žiačkou 1. ročníka ZŠ, je zdravá, učí sa veľmi dobre. Teraz posledný týždeň už chodí do školy, aj sa stravuje v škole. Počas učenia online sa zvýšili náklady na papier a toner. Priemerné mesačné výdavky na maloletú sú rovnaké ako pri poslednej úprave výživného cca 330,- eur. Maloletá K. je vo veku 5,5 roka, navštevuje MŠ. Poplatky v MŠ sú 32,- eur strava + 13,- eur školné + 20,- eur polročne. Priemerné mesačné výdavky na maloletú sú rovnaké ako v poslednej úprave výživného mesačne cca 300,- eur.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 26, 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že návrh otca je podaný dôvodne, a preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tvrdenie otca, že nevykonáva prácu pre Covid 19 a má prisľub od bývalého zamestnávateľa, že ho opätovne zamestná za príjem 1.000,- eur netto, nie je pravdivé, nakoľko už v čase poslednej úpravy výživného v júli 2020 bol otec nezamestnaný a predložil súdu v konaní 12P 8/2020 potvrdenie o poberaní dávok v nezamestnanosti od 1.1.2019 do 1.7.2020 v mesačnej výške cca 300,- eur. Nezamestnaný je v zmysle uvedeného potvrdenia od 1.1.2018. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec vie, že má dve vyživovacie povinnosti k maloletým dcéram vo veku 7,5 a 5,5 roka a napriek tomu sa k jeho vyživovacej povinnosti stavia tak, že žiada znížiť výživné na maloleté deti na sumy 85,- eur a 65,- eur mesačne. Tieto sumy by pokrývali iba zlomok odôvodnených výdavkov na maloleté deti. V júli 2020 s matkou na súde uzavrel rodičovskú dohodu, kde matka deklarovala výdavky na maloletú A. mesačne 330,- eur a K. 300,- eur, čo otec nerozporoval a napriek tomu, že už vtedy nemal stabilnú prácu, zaviazal sa prispievať na výživu maloletých detí mesačne sumou 170,- eur a 130,- eur. Tvrdenie otca, že výživné uhrádzal iba vďaka finančnej podpore jeho rodičov, súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelové a neprihliadol na uvedené. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ otec od 1.1.2018 doposiaľ nie je zamestnaný, je to jeho osobné rozhodnutie, na ktoré súd neprihliadol pri rozhodovaní vo veci samej. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec je zdravý, nemá pracovné obmedzenia a je málo pravdepodobné,

že jeho problémy so zamestnaním súvisia s Covid 19, pretože tak, ako vyplýva z potvrdenia Úradu práce, otec bol evidovaný na úrade práce od 1.1.2018. Taktiež súd prvej inštancie uviedol, že matka, ako i maloleté deti tiež žijú na Slovensku, tak isto sa musia vysporiadať s epidemickou situáciou súvisiacou s Covid 19, matka už 3 mesiace je na pandemickej OČR, z ktorého dôvodu jej poklesol príjem. Všetky tvrdenia otca na podporu jeho návrhu na zníženie výživného súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelové, a pokiaľ by otec mal úprimný záujem prácu vykonávať, aby si plnil svoju vyživovaciu povinnosť, neodmietol by prácu honorovanú sumou 600,- eur brutto, s odôvodnením, že už druhý rok čaká na opätovne prijatie do zamestnania bývalým zamestnávateľom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôvody uvádzané otcom neboli postačujúce na to, aby súd jeho návrhu vyhovel. Otcom navrhované výživné by vážnym spôsobom ohrozilo práva a právom chránené záujmy maloletých detí.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal otec maloletého odvolanie. Napáda, že celé odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie sa opiera o nesprávne skutkové zistenie, že otec má byť od 1.1.2018 nepretržite až doteraz nezamestnaný. Súd prvej inštancie s poukazom na toto nesprávne zistenie vyhodnotil ako nepravdivé tvrdenie otca, že je nezamestnaný práve kvôli prebiehajúcej pandémie ochorenia COVID-19, a že má od pôvodného zamestnávateľa (mimočodom spadajúceho pod pandemiou najviac postihnuté odvetvie hotelierstva) prisľúbené, že ho opäť zamestná, vyhodnotil ako účelové tvrdenie otca o zhoršení jeho finančnej situácie, nakoľko mu už finančne prestali pomáhať rodičia (čo inak otec riadne preukázal výpismi z účtu). Otec bol pritom riadne zamestnaný na trvalý pracovný pomer u spoločnosti Hotel Kormorán Slovakia, s.r.o. až do mesiaca máj 2020. Otec namieta aj, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie iba vo všeobecnosti označil všetky tvrdenia otca na podporu jeho návrhu na zníženie výživného ako účelové. Neuviedol žiadne konkrétne úvahy, ako k tomuto záveru dospel. Otec v odvolaní poukazuje i na to, že súd prvej inštancie otcovi vytýka, že ak by mal úprimný záujem vykonávať prácu, aby si plnil svoju vyživovaciu povinnosť, neodmietol by prácu za sumu 600,- eur brutto s odôvodnením, že už druhý rok čaká na opätovne prijatie do zamestnania. Tento záver súdu prvej inštancie je podľa otca založený na nesprávnom skutkovom zistení, pretože otec nečaká na „znovuprijatie“ dva roky. Otec v konaní preukázal, že jeho mesačné nevyhnutné náklady sú vo výške cca 930,- eur (pričom do nákladov zohľadnil už navrhované sumy výživného). Rovnako preukázal, že sa pomaly, ale určite dostáva do existenčných problémov (pravidelné omeškania s úhradou povinných platieb). Otec sa pýta, ako by otcovi s jeho existenčnými problémami pomohlo, ak by sa zamestnal v zamestnaní, v ktorom by jeho čistý príjem nepostačoval ani na úhradu polovice jeho nákladov, pričom len splátka hypotekárneho úveru otca a spotrebných pôžičiek, ktoré si vzal na rekonštrukciu domu, sú spolu vo výške 436,- eur. Za takýchto okolností otec považoval z dlhodobejšieho hľadiska za racionálnejšie počkať na zlepšenie pandemickej situácie a na opätovné prijatie do zamestnania, v ktorom pracoval už predtým, kde ho práca bavila a mal prisľúbenú podstatne vyššiu, ako minimálnu mzdu. Otec má za to, že účelom vyživovacej povinnosti nie je dostávať povinného rodiča do existenčných problémov (čo by z dlhodobého hľadiska mohlo inak viesť k tomu, že si ju nedokáže plniť vôbec). Otec preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že jeho návrhu na zníženie výživného vyhovie.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie zistil všetky skutočnosti, ako aj skúmal nové dôvody, ktoré sú zákonné na podanie návrhu na zníženie výživného k maloletým. Tvrdenia uvedené v odvolaní sú účelové a neobsahujú oporu v zákone. Vo svojom odvolaní sa otec odvoláva a argumentuje, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutočného stavu. Toto tvrdenie je podľa matky účelové, nakoľko na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 23.07.2020 súd otca vyzval, aby uviedol všetky skutočnosti, pre ktoré žiada znížiť "vyživovaciu povinnosť" k maloletým deťom. Otec uviedol ako nové skutočnosti to, že má pôžičky od známych a nevie ich splácať, žiadne dôkazy však nepredložil. Sám otec uviedol, že si nechce nájsť inú prácu, nakoľko má prisľúbenú od svojho zamestnávateľa. Tento však má už viac ako rok. Matka uvádza, že pôžičky, ktoré si otec berie, sú dôsledkom ľahostajnosti, dôkazom je aj to, že otec si riadne nesplácal svoje splátky, dostal sa do omeškania a nevedel požiadať v čase COVID 19 o odklad splátok. Toto všetko je však následkom jeho konania. Nie je zdravotne postihnutý, netrpí žiadnym vážnym ohrozením, je to človek v produktívnom veku, a aj tak si stále nehľadá prácu. Sám otec uvádza, že býva v 5- izbovom rodinnom dome, nežije v domácnosti s inou osobou, a ani s maloletými deťmi, o ktoré nejaví záujem. Samotná údržba 5- izbového rodinného domu nie je lacnou finančnou záležitosťou a v prípade, ak nemá financie na splácanie, zastáva matka názor, že zotrvanie v tomto stave je zo strany otca účelové. Otec pracoval aj v čase konania na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 12P/8/2020 v hotelierstve a už vtedy tvrdil, že pracuje len príležitostne, lebo nie je práca. Sám otec vtedy uvádzal, že má mať pohovor do inej práce. Na pojednávaní boli

doložené zo strany matky ponuky na prácu, kde bola požiadavka základné školské vzdelanie, tieto ponuky sú súčasťou spisu a je ich 15. Je viac ako isté, že otec nemá záujem o riadnu prácu, a to aj na úkor svojich detí. Matka má za to, že rozsudok je preskúmateľný a odôvodnenie je vypracované riadne, pričom súd vysvetľuje jednotlivo prečo, a na základe čoho dospel k záverom a k rozhodnutiu. Rozsudok obsahuje nielen úvahy, ale aj dôkazy a skutočnosti, pre ktoré k rozhodnutiu súd dospel. Matka poukazuje na to, že otec nechce pracovať, pretože v prípade, ak by mal otec prácu, ktorá by pokryla aspoň polovicu nákladov, nenabáľoval by si svoje dlhy v takej výške, ako uvádza a mohol by si nájsť ešte brigády, nakoľko by vedel aký má pracovný čas, čo teraz podľa jeho tvrdení nevie, lebo ho vraj môže zamestnávateľ kedykoľvek zavolať. Faktom ostáva aj to, že otec maloletých má dve mobilné čísla, a teda matke nie je známe, na čo otec má dve čísla, ak nemá prácu. Zároveň matka podotýka, že účty za mobilné služby sú vyššie ako výživné, ktoré otec navrhuje určiť súdu. Matka poukazuje i na to, že otec maloletých mal splátky aj v čase, kedy prebiehalo konanie o úprave rodičovských práv a povinností na Okresnom súde Pezinok 12P/8/2020, kedy súd schválil rodičovskú dohodu a schválil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Matka žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka považuje bývanie otca v 5-izbovom rodinnom dome za účelové, nakoľko býva sám. Otcovi nemožno vytýkať, že býva v dome, ktorý vlastnoručne zrekonštruoval (aj pre svoje deti). Navyše, ak povinný rodič vlastní jedinú nehnuteľnosť (dom, v ktorom aj reálne býva a často má naň aj čerpaný úver), bolo by v rozpore s dobrými mravmi od neho žiadať predaj svojej jedinej strechy nad hlavou.“ (Slobodová, V.: Maloletí. Výživné a neodkladné opatrenia súdu. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 14). Aj keby otec dom predal a uhradil by svoje záväzky (ktoré mu vznikli najmä v súvislosti s rekonštrukciou domu), pri aktuálnej trhovej situácii by nič porovnateľné nekúpil a v konečnom dôsledku by sa jeho finančná situácia ešte zhoršila. Otec opätovne uvádza, že v konaní predložil potvrdenie o príjme od bývalého zamestnávateľa Hotel Kormorán Slovakia, s.r.o. z 30.3.2021, z ktorého vyplýva, že bol zamestnaný na trvalý pracovný pomer až do konca apríla 2020. Matka považuje za špekulatívne tvrdenie otca, že by jeho existenčným problémom nepomohlo, keby sa zamestnal na trvalý pracovný pomer s čistým príjmom nižším, ako je polovica jeho mesačných výdavkov. Otec sa pridrižava svojich predošlých vyjadrení uvedených na pojednávaní, aj v odvolaní. Objektívne by nemalo ekonomický význam zamestnať sa za príjem vo výške polovice nákladov otca. Otec by v takom prípade nemal na vlastné živobytie, ani na úhradu výživného požadovaného matkou. Aj z tohto dôvodu bolo pre otca objektívne prijateľnejšie čakať na znovuprijatie do zamestnania, v ktorom by zarábal mzdu vo výške, ktorá by jeho náklady vrátane výživného pokryla. Matka poukazuje na to, že otcovi sú zbytočné dve mobilné čísla, keď nemá prácu. Otec uvádza, že jedno mobilné číslo využíva ako jeho osobný mobil, druhé číslo je súčasťou zabezpečovacieho systému. Tvrdenie matky, že účty za mobilné služby sú vyššie ako otcom navrhované výživné, nie je pravdivé. Priemerné náklady otca na mobilné služby sú mesačne približne vo výške 55,- eur (v prípadných vyšších faktúrach sú započítané aj náklady na vymáhanie), pričom súčasťou fakturovanej sumy nie sú len služby telefonovania, ale aj internetu (Magio Internet XL). Matka ďalej tvrdí, že otec nepredložil v konaní zmluvy ani iné podklady, na základe ktorých spláca splátky. Tvrdenie matky je opäť nepravdivé. Právny zástupca otca na pojednávaní konanom dňa 1.4.2021 predložil súdu (a rovnako aj matke) nielen výpisy z bankových účtov, ale aj kópie Zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX T. Č.. XXXXXXXXXXXX, Zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a mesačné výpisy z kreditnej karty otca.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§65 a §66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

8. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa všetky zákonné kritériá, je z odôvodnenia zrejmé, aké dôkazy súd prvej inštancie vykonal, aký zistil skutočný stav veci a aké dôvody ho viedli k zamietnutiu návrhu. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho

všestraným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

9. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, prípade pri rozhodovaní o znížení výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, či ide zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho charakteru. Reparácia právoplatných rozhodnutí pre nepodstatnú zmenu v pomeroch je neprípustná.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletých, ako aj na strane jeho rodičov v čase od poslednej úpravy, s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci. Z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. Otec v odvolaní poukazuje na to, že je z dôvodu pandémie Covid nezamestnaný, keď pracoval predtým v hotelierskych službách, ktoré sú najviac postihnuté pandemiou Covid. Uvádzal, že má prisľúbené, že ho pôvodný zamestnávateľ znova zamestná, keď sa zlepší situácia. Otec namietal aj to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil a uviedol, že je otec od 1.1.2018 nepretržite až doteraz nezamestnaný, pričom otec predložil súdu doklady, z ktorých vyplýva, že bol do konca apríla 2020 riadne zamestnaný. Odvolací súd preštudovaním spisového materiálu dospel k záveru, že síce súd prvej inštancie uviedol nesprávne, že otec je od 1.1.2018 nepretržite až doteraz nezamestnaný, avšak táto konštatácia nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Dôležité je, na čo aj poukázal súd prvej inštancie, že aj v čase posledného rozhodnutia o výživnom, bol otec nezamestnaný. Otec ukončil prácu výpoveďou, ktorá skončila koncom apríla 2020. Rodičovská dohoda o výživnom bola schválená súdom dňa 23.7.2020, teda už v čase, keď bol otec nezamestnaný. Je teda zřejmé, že u otca tým, že je stále nezamestnaný, nenastala zmena pomerov. Zdôrazňuje, že pri určení vyživovacej povinnosti sa nevychádza iba z reálne dosahovaného príjmu povinného rodiča, ale z jeho možností a schopností. Otec je v produktívnom veku, je zdravý, žije v bratislavskom kraji s najmenšou mierou nezamestnanosti. Otec je schopný výkonu práce. Odvolací súd nevidí relevantný dôvod, prečo si otec nenašiel inú prácu, a spolieha sa a čaká na to, že ho možno zamestná opäť jeho bývalý zamestnávateľ. Za dobu, kedy tomu tak nie je, má otec možnosť zamestnať sa u iného zamestnávateľa. Na pôžičky, ktoré si otec zobral od známych nemožno prihliadať, nakoľko vyživovacia povinnosť je prvoradou zákonnou povinnosťou otca a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd taktiež pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Otec napriek tomu, že má vyživovacie povinnosti, a ako sám uvádza, nie je v dobrej finančnej situácii, sa neprimerane finančne zaťažil pôžičkami, čo nemožno vyhodnotiť ako dôvodné náklady. Odvolací súd poukazuje i na to, že stanovené výživné vo výške 130,- a 170,- eur

na maloleté deti vo veku 5,5 a 7,5 roka postačuje ledva na pokrytie základných potrieb maloletých. Matka sa o maloleté deti osobne sama stará, otec jej s výkonom osobnej starostlivosti nijako nepomáha. Otec sa iným spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloleté deti, výkon osobnej starostlivosti je tak len na matke, ako aj zabezpečovanie všetkých potrieb, či materiálnych, tak aj duševných. U matky je nevyhnutné prihliadnuť k tomu, že si vyživovaciu povinnosť plní aj výkonom osobnej starostlivosti o maloleté deti. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nezistil žiadnu takú zmenu pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zmeniť predchádzajúce právoplatné rozhodnutie o stanovení výšky výživného. Zníženie výživného by bolo v rozpore so záujmom maloletých detí a ohrozilo by zabezpečenie ich oprávnených potrieb.

11. S poukazom na zistený skutočný stav veci a vyššie uvedené zdôvodnenie súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh otca na zníženie výživného. Otec v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli dôvodne viesť ku zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

12. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci V. proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).